

Metka Klevišar

UTRINKI VZPOREDNIH SVETOV

IZ PRELISTANE KNJIGE OBRAZOV

1857

Metka Klevišar

UTRINKI VZPOREDNIH SVETOV

Iz prelistane knjige obrazov

Metka Klevišar
UTRINKI VZPOREDNIH SVETOV
Iz prelistane knjige obrazov

Drugi natis

© Celjska Mohorjeva družba, 2022
Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-8

KLEVIŠAR, Metka
Utrinki vzporednih svetov : iz prelistane knjige obrazov / Metka Klevišar. - 2. natis. - Celje : Celjska Mohorjeva družba : Društvo Mohorjeva družba, 2022

ISBN 978-961-278-525-3
COBISS.SI-ID 96478979

Metka Klevišar

UTRINKI VZPOREDNIH SVETOV

IZ PRELISTANE KNJIGE OBRAZOV

1851
CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA
Prva slovenska založba

Ko imam ves svet na dlani …

Le za vsako deveto stvar je beseda

Se vam je že kdaj zgodilo, da za kakšno stvar, ki se vam je zdela pomembna, niste našli prave besede? Meni že velikokrat. Takrat se spomnim na besede Ivana Cankarja, da je samo za vsako deveto stvar beseda. Za najglobljo, najlepšo, najpomembnejšo in najtežjo je ni. Kljub tolikim besedam okrog nas.

Ta njegova misel me spremlja že od gimnazijskih let. Leta 2018, ko smo obeleževali Cankarjevo leto, je nekdo zapisal, da je bil Cankar preprosto neprevedljiv. In tako razmišljam o nas ljudeh nasploh. Vsak od nas je skrivnost, svet zase, ki ga je nemogoče spraviti v znane besede. Vsak od nas je po svoje neprevedljiv. In tega smo lahko samo veseli.

Človek ostaja velika skrivnost

Živimo v času, ko si želimo vse natanko proučiti in razložiti. Znanost napreduje izjemno hitro in se spušča v neverjetne podrobnosti. Tudi v medicini. Dokler seveda človekovo telo obravnava kot stroj, ki se ga da razstaviti na drobne delce. A vsemu temu napredku navkljub ostaja človek velika skrivnost, ki jo lahko le občudujemo. Ko gre za vprašanja smisla, zadovoljstva, ljubezni, prijateljstva, našega sobivanja in še marsičesa, ostaja znanost brez odgovora. Uvideti moramo, da človek ni le zelo natančen stroj, ki ga znanost do podrobnosti opiše, ampak veliko, veliko več. In tega »več« ne znamo razložiti.

Tako nam tudi človek, ki ga imamo radi in z njim živimo, ostaja skrivnost. Naše skupno življenje je lahko tako lépo prav zato, ker smo drug drugemu skrivnost. Kjer tega nočemo priznati, se lahko življenje spremeni v pekel.

Za bistveno v življenju ni navodil

Navajeni smo, da ob vsakem stroju ali aparatu dobimo navodila za uporabo. Veliko navodil imamo tudi za razna opravila. Ti napotki nam včasih pomagajo, včasih tudi ne.

Za bistveno v življenju pa ne dobimo nobenih navodil. Za naš temeljni odnos do življenja in smrti, za naše skupno bivanje, za odnos do sebe in do drugih ter toliko pomembnih stvari. Vsega tega se moramo učiti že od rojstva. Najprej od staršev in drugih bližnjih, potem od vseh ljudi, ki jih v življenju srečamo, predvsem pa moramo o vsem sami veliko razmišljati. Knjige, ki so o tem napisane, niso navodila. Človeku so lahko v pomoč, a navsezadnje mora vsak sam oblikovati svoje življenje in mu dati svojo vsebino. Če je nekdo veren, mu to lahko pomaga, a mora sam živeti svojo vero in svoj odnos do Boga. Tako moramo skozi življenje iti brez napisanih navodil.

Spremembe nas delajo klene

Menda nas velike spremembe naredijo še bolj klene. Ker je izraz »klen« bolj redek, sem v SSKJ preverila, kaj v resnici pomeni: čvrst, krepak, nazoren, sočen, zdrav, poln.

Si predstavljate, kako dolgočasno bi bilo naše življenje brez sprememb? Nekaterih smo veseli, drugih spet ne. Pa nam največkrat ne preostane drugega, kot da jih sprejmemo. Nazadnje se res zgodi tako, da nas velike spremembe naredijo bolj klene. Če bi se stari ljudje tega zavedali, bi verjetno živeli bolj zadovoljno. Vsekakor je to nikoli končan proces. Največja sprememba pa bo prišla prav na koncu.

Vsak je lahko v svoji vlogi odličen

Poznam gospo, mater petih otrok, ki je tudi zelo uspešna v svojem poklicu. Pomislim, da jaz tega ne bi nikoli zmogla, pa seveda še marsičesa ne. Potem se spomnim na Calderonov *Veliki oder sveta*. Vsak od nas ima svojo vlogo, čisto drugačno od vseh drugih. Vloga berača je prav tako pomembna kot vloga kralja.

Šteje način, kako človek svojo vlogo odigra. Če nastopa pošteno, iskreno, brez laži in prikritih misli, če ne misli samo nase, ampak zna biti pozoren in ljubezniv do drugih, zasluži prav tako veliko priznanje kot kdor koli drug v še tako odlični vlogi. Zato se nima nobenega smisla ozirati na druge in jih blagrovati. Prav vsak od nas ima vse pogoje, da je v svoji vlogi odličen.

